

מחלה נקרון העצה בגפן בישראל

מאת עדנה תנא, המחלקה לווירולוגיה,
מנהל המלחקה החקלאי*

מחלה נקרון העצה נפוצה בכל אזורי הארץ, שבhem מגדלים גפנים. נגעים במחלה זני מאכל וחניין. המחלה אורתה בגפן נים מורכבות ובלתי מורכבות, ועד כה טרם נקבע אילו סכנות ואילו צירופים אפשרים או עמידים יותר למחלה. יש לברר את צורת העברת המחלה בכורם, וכן להעbara על-ידי חומר ריבוי — בדרך של ניסויים בדבר העברתה על ידי נטודות חששות. כמו כן יש לשאוף לבידוד מחולל המחלה ולאפיינו, כך שבבואה העת נוכל ליצור נגדן לוירוס זה ולעבוד בשיטות זיהוי סרולוגיות.

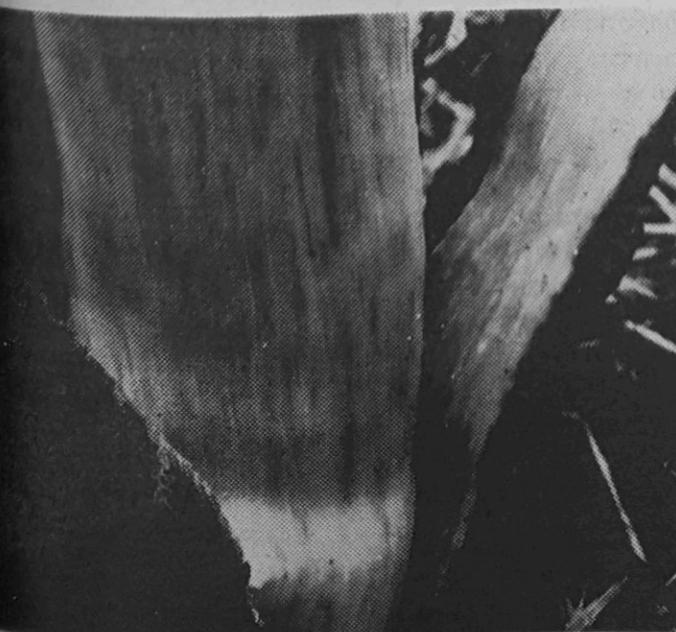
בעתיד הקרוב לא יימצא במשתלות חומר ריבוי פטור מין זה של מחולל נקרון העצה.

מבוא
אתמחלה נקרון העצה בגפן תיארו לראשונה באיטליה גראניטי וסיקארונה, ב-1961. בשנות הששים נמצא המחלה גם בארץות המגדלות גפנים. כגון שוין, צרפת, הונגריה, פורטוגל, אורה"ב, דרום-אפריקה ועוד. ד"ר היואיט, בvikurovo בישראל ב-1962, ציין בדוחים בעל-פה כי ראה סימני נקרון בגפנים בארץ.

סימני המחלה
גן נגעה במחלה מתעוררת באיחור לעומת גפן בריאה, והחלה עוררות לקויה. העלים לעיתים קטנים יותה. מראים סימני הצהבה וכולרזה, ולעתים מזואיקה חלה (תמונה 1). בזנים מסוימים אפשר למצוא גם עיוז עלים המזכיר את מחלת וירוס עליה המニアה בגפן. איזור ההרכבה נוראה כבקבוק הפוך: החעבות ברוכב לעומת גפן בכנה. עם קילוף הקליפה באביב ובתחילת הקיץ נראים בכירור נקרים בגדלים שונים בעצה. ובכליות מתאימות להם בקליפת העץ (תמונה 2). בגפן נגעה קשה לאפשר לראות את סימני הנקרון גם בזمرة המפותחת. סימני נקרון נראים גם בגפנים לא מורכבות הגדלות על שרשין. בפרי חלים ליקויים בהופעת צבע בזנים אחדים מים ושחרורים. האשכולות מאחרים להבשיל, וההבשלה אינה חדידה. כמו כן נמצאה פחיתה ביכולת הכלילי של הגפן. במקרים של נגיעות קשה גורמת המחלה את התוננות הגפן כולה, או לעיתים — של הרוכב בלבד (בגנים מורכבות).

עלים כלורוטיים בגפן נגעה בנקרון העצה.

סימני נקרון באיזור צווארי-השורש.

בריאות ונגעות. נעשו הדבקות מכניות לסדרה של צמחי בוחן שעכוניות. ובמקביל נעשו הרכבות לסדרה של צמחי גפן המשמשים כאינדיקטורים. בהדבקות המכניות לא התקבלו כל סימנים (כידוע, עד כה לא הצליחו להעביר את המחלה בהדבקה מכנית). לעומת זאת התקבלו סימני ניקרון אפייניים לאחר 6–12 ימים בצמחי הגפן האינדיקטורים. בחלק מהצמחים החשודים שנלקחו לבדיקה הוכחו זהות המחלה והעברתה בהרכבה.

על סמך ממצאים אלו ערכנו סקר לבדיקת מידת נגיעותם של זני מאכל שונים באיזור חבורון במחלת הניקרון. הסקר נמשך שנים אחדות. ונוכחנו כי ההזן זני לא לה במחלה כלל. בזן דבוקי – 40% נגיעה, בזן ביטוני – 90% – 100%. בזן שאמי – 90% – 100% נגיעה (חזקה), ובזן רומאני בין 10% ל-90% נגיעה. בסוף שנות השבעים נערך סקר דומה בכרמים אחדים באיזור השרון ו"השומרון". בಗנים מורכבות. הכוונה הייתה לביר. אם אפשר למצוא מיתאמים בין כנה לרוכב באשר לנגיעה במחלה ולעצתה. כדי שרואים בטבלה ו, הסתמן כי הכנה R 110 עמידה יחסית

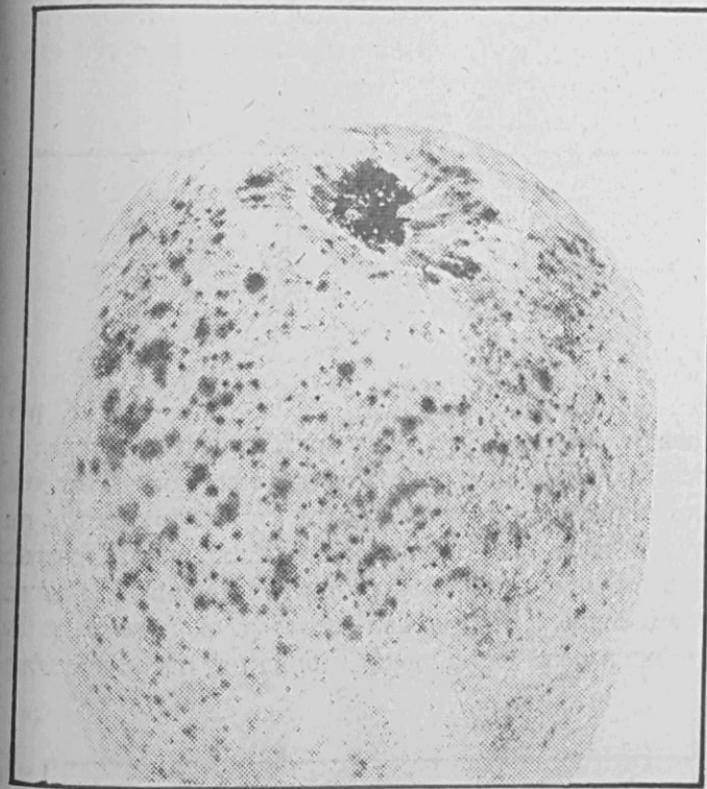
במשך שנים הוגדרה המחלה כנרגמת על-ידי הכנה. ומצאה בעיקר בגנים שהיו מורכבות על כנות אמריקאיות. בעבודות שנעשו בארץ ובחול"ל התברר, שהמחלה פוגעת גם בגנים שאין מורכבות, אלא גולדות על שרשיהן. המחלה הוגדרה כמחלה ויראלית. על סמך העברתה בחומר ריבוי או על-ידי הרוכבה. לצורך זהו בمعدנה משמשים צמחי גפן. הנותנים תגובה אפינית למחלה לאחר שהם מוכנים במקור נגוע.

הסימנים בארץ מופיעים החל ב-6–9 ימים ועד שנתיים אחר הרכבה. לא ידוע ביום על וקטרו תתקרכעי (נטודות) או על-קרקי (חרקים מוצצים) המעביר את המחלה.

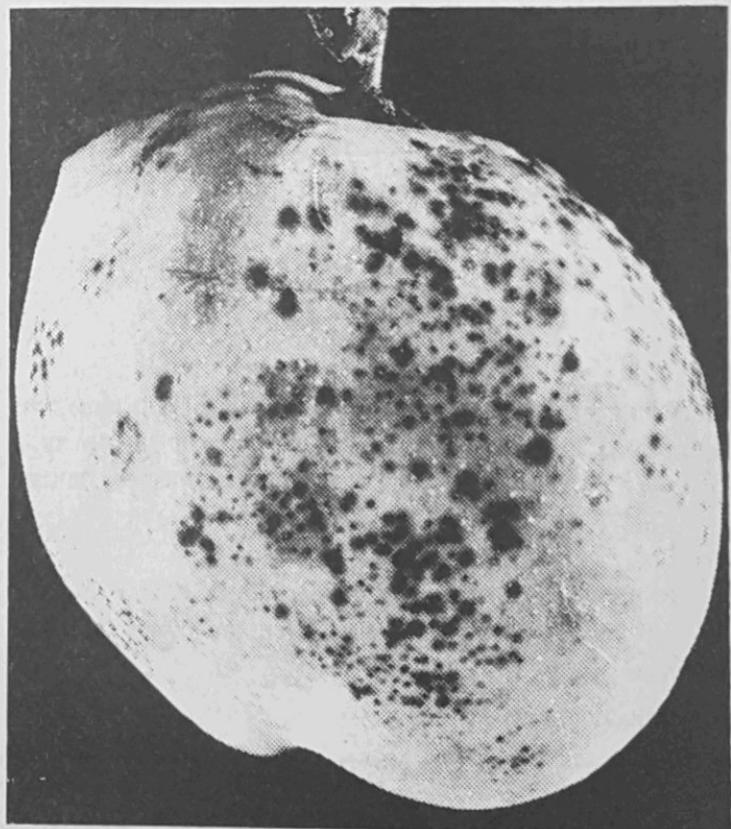
הופעה ותפוצה בארץ
ב-1967 נקרנו לאיזור חבורון. נוכח התפשטות של התנונות חזקה בגנים בחלוקת כרם שונות. באיזור זה מגדים ענבי מאכל בלבד, ולא הרוכבה. הסימנים בשטח היו – התעוורויות לקויה. צמיחה איטית של הגפן. ניון של זרוע או שתיים. יכול מועט. ובמקץ מסויימים גם מות הגפן. נלקחו מוגדי זמורות ועלים מגנים

הערכת נגימות רדומות כבסיס לקביעת שיעור הריקבון בפירות מנגו שבאחסנה

(המשך מעמוד קדום)

מנגו מהוזן נמרוד נגוע באלטרנරיה.

מנגו מהוזן מאיה נגוע באלטרניריה.

למחלה, B1B היתה במצב בינוני, ואילו 13 — 216 הגיעה יהסית. לא ניתן למצוא כל מיתאמים בין נגימות הכנה זו של הרוכב או להיפן. ברור גם שהמספרים הנtinyaniים בטבלה נכוונים לאותר כרם בעירוף מסרים של כנה/רוכב; ומכך שנעשו בכרכם מסחרי ולא בחלוקת ניסויים מבוקרת — קשה להקיש לגבי כרמים אחרים.

ב-1980 נמצאו, בבדיקה השגרתית הנערכת בחוחות יזרעם, שבגדל חומר הריבוי הפטור ממחלה וירוס, מספר גפניים מהוזן פטיט-סירה שהראו סימני ניקרון (הוזן התקבל מרדיוהס. ארה"ב, כון פטור מחלה), הרכבות שנعوا מחומר זה אישרו את האיבחון. בהסתמכת על הגורמים הנוגעים בדבר נקרו הפגנים ו"השומרון". בבדיקות הוריזונליות שנערכו בשנתיים שאחריה-יכן, 1981 ו-1982, נקבעו הוריזונליות שנערכו בשנתיים שאחריה-יכן, 1981 ו-1982.

התברר כי גפניים רכובות מהוזן פטיט-סירה הנמצאות בשתי חלקיות נוספת (צעירותה) ביזרעם — גם הן מראות סימני ניקרון באיזור צווארי השורש. השנה נספרו לכך גם סימנים בעלווה: קלורזה בדר' גות שונות, מעט עיוותים, עלים קטנים, עלולה מועטה וצימוח חלש. תוספת ניכרת של סקווסטרין שיפרה את מצב העלווה לשנה זו. חלקות מסחריות שניתעו בהן חומר ריבוי מיזרים נבדקו לנוכח המחלת, והnikron נמצא.

נוכחות האמור לעיל, ובDOIונים משותפים, החליטו האגף להגנת הצומח ולביבורתה, הממונה על הרישום. והנהלת ענף הגפן, לעקו חלקות אלו ולהשמיד בדרך זו את מוקד מחלת הניקרון ביזרעם. בהמשך, הוחלט לננות ולפטר את הוזן זהה מהמחלה, על ידי תרמו-תרפיה (רפוי בחום) במעבדתנו, תהליך הדורש שנים אחדות להשלמתו. במקביל, נחשף מקורות נוספים לוזן זה בחוץ.

מחלת נקרון העצה בגפן בישראל

(המשך מעמוד 745)

טבלה 1. הופעת נקרון העצה בקנה וברוכב, באזורי השaron וה"שומרון".

הוזן	הכנה	% נגימות בון	% נגימות בקנה
תמר	41B	10—5	30—20
אלפונס	41B	10	30
קריניאן	41B	25	35
דבוקי	41B	10	5
קריניאן	R110	10	10
סמיון	R110	20	5
סמיון	216/3	25	60—50
פאולסן	5		70—60
פרנס' קולומבר	110R	25—10	60—50
פרנס' קולומבר	רוג'יני	15—10	70—60